

som der ikke fra anden Side var blevet fremsat et Forslag om den samme Sag, thi det naturligste vilde være dette, at man ganske roligt afventer, hvad Regeringen maatte finde sig beføjet til at foreslaa i saadanne Tilfælde, og ingen kan jo være blind for, at det tager altid for en Regering længere Tid at udarbejde og fremsætte et Forslag af den Natur, end den Tid, i hvilken et saadant Forslag kan udarbejdes privat. Og alt, hvad der i en saadan Sag har Karakter af Kapløb og deslige, finde vi er lidet heldigt og lidet værdigt. Men efter at der fra anden Side er fremsat et Forslag, som vi ikke tro er skikket til Gennemførelse, have vi anset det for at være baade vor Ret og vor Pligt at fremsætte nærværende Forslag, for at den deri angivne Ordning kan blive tagen med i Betragtning, naar Sagen nu, efter at der er fremsat Forslag her i Tinget, om ganske kort Tid kommer til Behandling her. Med disse Ord skal jeg da tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag saavel til den høje Regerings som til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelte.

Første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om det lollandiske Digelag.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Rosager, J. H. Jensen, Frederiksen, Rørdam, Ole Olsen, J. J. Jensen, C. Sørensen, Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds), Stub, K. Bjerre, Reventlow, Martin Olsen, Marott, Hammerich og Lohmann.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3640 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Tilvejrbringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

Forhandlingen genoptoges.

K. Pedersen: Jeg har ikke kunnet undlade ved denne 2den Behandling at udtale min Beklagelse over, at hverken den særede Minister eller Udvalgets Flertal har kunnet gaa ind paa at forhøje Laanesummen fra 5,000 Kr. til 6,000 Kr. For det første, fordi jeg føler mig overbevist om, at det er rigtigt at gaa op til 6,000 Kr., og dernæst, fordi Ønskerne fra rette vedkommende gaa i samme Retning. Man maa jo tage Forholdene, som de ere, og Bestræbelserne gaa nu en Gang i den Betning, at, naar man skal have Jord, maa Lodden være saa stor, at den vedkommende med sin Familie i alt væsentligt kan leve af den, og det synes jeg er baade rigtigt og sundt. Men skal man det, tror jeg knapt, man vil paastaa, at man kan nøjes med mindre end en Laaneværdi paa 6,000 Kr. paa nogenlunde god Jord. Men naar Forholdet er dette, saa forstaar jeg ikke, hvorfor man ikke vil gaa op til denne Sum. Det Beløb, som Statskassen skulde tilskyde, kunde godt forblive det samme. Risikoen vilde ikke blive større; det hele, der vilde ske, var, at man fik noget færre Huse. Men jeg er tilbøjelig til at mene, og jeg tror, at ikke faa ere af samme Opfattelse, særlig uden for denne Sal, at man hellere maa faa nogle færre Huse, der ere gode, end flere, der ere mindre gode. Det er nemlig meget vigtigt, at Laaneværdien ogsaa er Husets virkelige Værdi; ellers bliver Summen, den vedkommende skal møde med, let for stor. Tager man et Hus, der har kostet 6,000 Kr. og virkelig er det værdt, og Kommissionen saa ifølge Lovens Bestemmelser kun sætter Laaneværdien til 5,500 Kr., skal Landarbejderen først møde med $\frac{1}{10}$ af de 5,500 Kr., altsaa 550 Kr.,